

- Ostersonntag (B) احد الفصح المجيد

01. April

Evangelium Joh 20, 1-18

+ Aus dem heiligen Evangelium nach Johannes.

1 Am ersten Tag der Woche kam Maria von Magdala frühmorgens, als es noch dunkel war, zum Grab und sah, dass der Stein vom Grab weggenommen war.¹

2 Da lief sie schnell zu Simon Petrus und dem anderen Jünger, den Jesus liebte, und sagte zu ihnen: Sie haben den Herrn aus dem Grab weggenommen und wir wissen nicht, wohin sie ihn gelegt haben.

3 Da gingen Petrus und der andere Jünger hinaus und kamen zum Grab;

4 sie liefen beide zusammen, aber weil der andere Jünger schneller war als Petrus, kam er als Erster ans Grab.

5 Er beugte sich vor und sah die Leinenbinden liegen, ging jedoch nicht hinein.

6 Da kam auch Simon Petrus, der ihm gefolgt war, und ging in das Grab hinein. Er sah die Leinenbinden liegen

7 und das Schweiß Tuch, das auf dem Haupt Jesu gelegen hatte; es lag aber nicht bei den Leinenbinden, sondern zusammengebunden daneben an einer besonderen Stelle.

8 Da ging auch der andere Jünger, der als Erster an das Grab gekommen war, hinein; er sah und glaubte.

9 Denn sie hatten noch nicht die Schrift verstanden, dass er von den Toten auferstehen müsse.

10 Dann kehrten die Jünger wieder nach Hause zurück.

11 Maria aber stand draußen vor dem Grab und weinte. Während sie weinte, beugte sie sich in die Grabkammer hinein.

12 Da sah sie zwei Engel in weißen Gewändern sitzen, den einen dort, wo der Kopf, den anderen dort, wo die Füße des Leichnams Jesu gelegen hatten.

13 Diese sagten zu ihr: Frau, warum weinst du? Sie antwortete ihnen: Sie haben meinen Herrn weggenommen und ich weiß nicht, wohin sie ihn gelegt haben.

- Ostersonntag (B) احد الفصح المجيد

01. April

---

14 Als sie das gesagt hatte, wandte sie sich um und sah Jesus dastehen, wusste aber nicht, dass es Jesus war.

15 Jesus sagte zu ihr: Frau, warum weinst du? Wen suchst du? Sie meinte, es sei der Gärtner, und sagte zu ihm: Herr, wenn du ihn weggebracht hast, sag mir, wohin du ihn gelegt hast! Dann will ich ihn holen.

16 Jesus sagte zu ihr: Maria! Da wandte sie sich um und sagte auf Hebräisch zu ihm: Rabbuni!, das heißt: Meister.²

17 Jesus sagte zu ihr: Halte mich nicht fest; denn ich bin noch nicht zum Vater hinaufgegangen. Geh aber zu meinen Brüdern und sag ihnen: Ich gehe hinauf zu meinem Vater und eurem Vater, zu meinem Gott und eurem Gott.

18 Maria von Magdala kam zu den Jüngern und verkündete ihnen: Ich habe den Herrn gesehen. Und sie berichtete, was er ihr gesagt hatte.

يو-20-1: وفي اليوم الأول من الأسبوع، غَدَت مريمُ المِجْدَلِيَّةُ الى القَبْرِ، والظلمةُ ما بَرَحَتْ بَعْدُ، فرَأَتِ الحَجَرَ مَرْفُوعًا عَنِ القَبْرِ.

يو-20-2: فَهَرَعَتْ إِلَى سِمَعَانَ بُطْرُسَ، والى التِّلْمِيذِ الآخَرَ، الَّذِي كَانَ يَسُوعُ يُحِبُّهُ، وَقَالَتْ لهما: "لقد أَخَذَ الرَّبُّ مِنَ القَبْرِ، ولا نَعْلَمُ أَيْنَ وُضِعَ!.."

يو-20-3: فَخَرَجَ بُطْرُسُ وَالتِّلْمِيذُ الآخَرُ، وَأَقْبَلَا الى القَبْرِ؛

يو-20-4: وكانا كِلاهما يَرْكُضَانِ مَعًا؛ إِلَّا أَنَّ التِّلْمِيذَ الآخَرَ سَبَقَ بُطْرُسَ، وَوَصَلَ الى القَبْرِ أَوَّلًا،

يو-20-5: وَأَنْحَنِي فَأَبْصَرَ اللَّفَائِفَ مَطْرُوحَةً هُنَاكَ؛ وَلَكِنَّهُ لَمْ يَدْخُلْ.

يو-20-6: وَوَصَلَ أَيْضًا سِمَعَانُ بُطْرُسُ فِي إِثْرِهِ، وَدَخَلَ القَبْرَ، وَرَأَى اللَّفَائِفَ مَطْرُوحَةً هُنَاكَ،

يو-20-7: وَالْمِنْدِيلَ الَّذِي كَانَ عَلَى رَأْسِهِ غَيْرَ مَطْرُوحٍ مَعَ اللَّفَائِفِ، بَلْ مَطْوِيًّا وَحْدَهُ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ.

يو-20-8: عِنْدئذٍ دَخَلَ التِّلْمِيذُ الآخَرَ، الَّذِي وَصَلَ الى القَبْرِ أَوَّلًا؛ وَرَأَى فَأَمَّنَ.

يو-20-8: فَإِنَّهُمَا لَمْ يَكُونَا قَدْ فَهِمَا مِنَ الكِتَابِ، أَنَّهُ يَنْبَغِي أَنْ يَقُومَ مِنَ الأمواتِ.

يو-20-10: ثُمَّ رَجَعَ التِّلْمِيذَانِ الى بَيْتِهِمَا.

يو-20-11: أَمَّا مَرِيْمُ فَكَانَتْ قَائِمَةً فِي الخَارِجِ، عِنْدَ القَبْرِ، تَبْكِي. وَفِيما هِيَ تَبْكِي انْحَنَتْ عَلَى القَبْرِ،

يو-20-12: فَرَأَتْ مَلَائِكَيْنِ بِثِيَابٍ بَيْضِ، جالِسَيْنِ حَيْثُ كَانَ جَسَدُ يَسُوعَ مُضْجَعًا، أَحَدُهُمَا عِنْدَ الرَّأْسِ وَالآخَرُ عِنْدَ الرَّجْلَيْنِ.

يو-20-13: فَقَالَا لَهَا: "يا امرأة، لِمَ تَبْكِينَ؟" قَالَتْ لهما: "أُخَذُوا سَيِّدِي، ولا أَدْرِي أَيْنَ وَضَعُوهُ."

يو-20-14: قَالَتْ هَذَا، وَالتفتت إلى الوراءِ فرَأَتْ يَسُوعَ واقِفًا، ولم تَعْلَمْ أَنَّهُ يَسُوعَ.

يو-20-15: فَقَالَ لَهَا يَسُوعُ: "يا امرأة، لِمَ تَبْكِينَ؟ وَمَنْ تَطْلُبِينَ؟" فَقَالَتْ لَهُ، وَهِيَ تَظُنُّ أَنَّهُ البُسْتَانِي: "يا سَيِّدِي، إِنَّ كُنْتَ أَنْتَ قَدْ دَهَبْتَ بِهِ، فَقُلْ لِي أَيْنَ وَضَعْتَهُ، وَأَنَا آخُذُهُ."

يو-20-16: قَالَ لَهَا يَسُوعُ: "مَرِيْمُ!" فَالتفتت وقالت له بالعِبرِيَّة: "رابُّوني!" -أي، يا مُعَلِّمُ!-

يو-20-17: قَالَ لَهَا يَسُوعُ: "لا تَلْمُسِينِي، فَإِنِّي لَمْ أَصْعَدْ بَعْدُ الى أَبِي. بَلِ امْضِي الى إِخْوَتِي وَقُولِي لَهُمْ: إِنِّي صَاعِدٌ الى أَبِي وَأُبَيِّكُمْ، الى إِلَهِي وَإِلِهِكُمْ."

- Ostersonntag (B) احد الفصح المجيد

01. April

يو-20-18: فجاءتُ مريمُ المجدليَّةُ وبشَّرتِ التَّلاميذَ ((قائلة)): "إِنِّي رَأَيْتُ الرَّبَّ"، وَإِنَّهُ هَكَذَا كَلَّمَهَا".